

CARICOM –RAPPORT RICHT HET OOG OP DE TOEKOMST: NU INVESTEREN IN JONGEREN VOOR DE GEMEENSCHAP VAN MORGEN

DEEL 2

“Vijfentachtig procent van de Caribische burgers in de leeftijdsgroep 15 to 29 zou migreren naar meer ontwikkelde landen als ze de keus hadden en beschikten over de nodige middelen. Adolescenten van 10 tot 14, ofschoon ze zich bewust zijn van en verbonden zijn aan hun eigen gemeenschappen, gezin, school en geografische ligging, hebben weinig belangstelling voor het verkennen van, wonen in of deel uitmaken van enige integratiebeweging van Caribische gemeenschappen”.

Dit is een van de conclusies van de CARICOM-Commissie voor Jeugdontwikkeling, vastgelegd in het rapport “ Youth Development- Eye on the Future”

Het rapport geeft een actueel beeld van de situatie van jongeren in de Caribische Gemeenschap en bevat bouwstenen en aanbevelingen voor een beleid, dat de maatschappelijke positie van de jeugd zal moeten verbeteren. In een aantal artikelen gaat CRITI in op een aantal aspecten van het inhoudelijk indrukwekkend rapport, dat in januari 2010 tijdens een speciale regionale topconferentie van Regeringsleiders van de CARICOM in Paramaribo, werd gepresenteerd. Het rapport stelt onder meer het volgende:

Dromen en aspiraties

Caribische jongeren dromen er het beste uit zichzelf te halen, maar hun dromen en aspiraties, onder invloed van familie, vrienden en communicatiemedia, evenals hun eigen kennis en perceptie van de kansen, rechten en privileges, beschikbaar in de ontwikkelde landen, zijn georiënteerd op de wereld buiten de regio. Sommigen, in het bijzonder de oudere jongeren, zijn bang om te dromen vanwege de pijn en frustratie van hun eigen maatschappelijke en economische realiteit en hun aanvaarding van het feit dat hun dromen niet verwezenlijkt kunnen worden

Onderwijs

Er zijn volgens het rapport drie cruciale issues waar het onderwijssysteem in de regio mee te maken heeft. Het eerste betreft de relatief hoge studie-uitvalcijfers, te wijten aan armoede, werkloosheid, zwangerschappen bij adolescenten en gebrek aan motivatie bij jongens, ondanks de relatief grote uitgaven aan het onderwijs en het beleid van universeel secundair onderwijs dat in bepaalde lidlanden al is ingesteld. Het tweede is de alarmerend grote achteruitgang in het aantal geslaagden voor het Caribisch Diploma Secundair Onderwijs in de afgelopen dertien jaar voor wiskunde en Engels, twee essentiële onderwerpen tegenover de uitdaging van globalisatie. En het derde is, de lage verhouding tussen jongens en meisjes op tertiair niveau.

De bezorgdheid, geuit door Caribische jongeren in de leeftijd van 15 tot 29 jaar, weerspiegelen deze issues. Die zijn:

1. beperkte toegang te wijten aan armoede, een ontoereikend aantal en onvoldoende opnamecapaciteit van scholen en opleidingsinstituten, vooral in het postsecundair onderwijs; weinig studiebeurzen en – plaatsen op instituten voor postsecundair onderwijs;
2. lage relevantie van onderwijs- curriculumopties en onderwijsmethoden zijn niet afgestemd op hun talenten, vaardigheden, interesses en behoeften; saai, beperkt en academisch gericht, ultratraditioneel, ongelijk verdeeld; getuigschriften en diploma's geven geen garantie op werk of baan zekerheid; en te lage investering in scholen gelegen buiten stedelijke gebieden;
3. veiligheid, gebrek aan discipline en bendeactiviteiten op scholen georganiseerd rondom drugsverkoop, vuurwapens, machetes, messen, politiek, diefstal, seks, territoriumbescherming en een homoseksuele cultuur.

Migratie

Essentiële zorgpunten geïdentificeerd door adolescenten en jongeren zijn onder meer:

1. onvrijwillige repatriëring vanuit meer ontwikkelde landen van personen die veroordeeld zijn voor het handelen in strijd met het strafrecht of het burgerlijk recht (gedeporteerden), naar landen in het Caribisch gebied waar zij weinig familiebanden hebben;
2. intra regionaal of intern verkeer van (handel in) kinderen en jongeren door middel van dwang, bedreiging of misleiding met als doel prostitutie, seksslavernij, huishoudelijke arbeid, bedelarij, dwangarbeid of andere vormen van uitbuiting; en
3. ouders die het zich niet kunnen permitteren hun kinderen te verzorgen en ze bij beter gesitueerde landgenoten plaatsen als huisarbeiders, bijvoorbeeld *Restavecs* in Haïti.

Aanbevelingen

Onder het hoofdstuk **Mentaliteitsverandering**, doet de CARICOM-Commissie Jeugdontwikkeling de volgende aanbevelingen:

Jongeren bevinden zich in een ontwikkelingsfase van het leven. De grote meerderheid maakt de overgang naar een sociaal verantwoordelijk en productief volwassen leven, maar er is een minderheid die daar niet in slaagt.

De eerste ombuiging in ons denken moet zijn dat we ons ervan weerhouden deze minderheid te gebruiken om alle jongeren te typeren. Ten tweede, ten aanzien van die minderheid zelf, moet de ombuiging zijn ze op de eerste plaats te zien als een potentiële aanwinst die gekoesterd moet worden en niet als een kanker die moet worden onderdrukt.

Wat echt nodig is, is dat er meer wordt geïnvesteerd zodat hun extra mogelijkheden geboden kunnen worden om hun creatief en productief vermogen te ontwikkelen; Hoewel noodzakelijkerwijs inspanningen moeten worden gedaan om de negatieve effecten van risico- en kwetsbaarheids factoren te beperken, moet er allereerst aan gedacht worden meer middelen te bestemmen voor het versterken van de instituten die kunnen dienen als beschermende factoren- het gezin, de gemeenschap, de school, op

geloof gebaseerde organisaties. De Commissie doet verder als aanbeveling dat CARICOM-staten meer onderzoek naar jongeren en criminaliteit stimuleren en met het oog daarop, hun collectie criminaliteitsstatistieken, naar leeftijd, sekse en andere relevante demografische kenmerken en variabelen, uitbreiden, met gebruikmaking van regionaal overeengekomen sjablonen. De Commissie doet eveneens de aanbeveling dat de Regeringsleiders bij het erkennen van de bijdragen van de jongeren een prestigieus regionaal jongeren award programma introduceren.